

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/200/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113212000
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5113212000.6

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu CD Consulting s.r.o. so sídlom v Prahe, Politických vězňů 1272/21, Nové Město, Česká republika, IČO: 264 29 705, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému H. R., W. XX. XX. XXXX, F. F. - H. Č.. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom v Bratislave, Zámocká 36, v konaní o zaplatenie zmenkového úroku s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie o nároku žalobcu na zaplatenie zmenkového úroku nad 0,06 % denne zo sumy:

- 215 € od 25. 09. 2009 do 18. 08. 2010,
  - 145 € od 19. 08. 2010 do 07. 09. 2011,
  - 120 € od 08. 09. 2011 do 19. 07. 2012,
  - 95 € od 20. 07. 2012 do 19. 08. 2012,
  - 70 € od 20. 08. 2012 do 19. 09. 2012,
  - 45 € od 20. 09. 2012 do 19. 10. 2012 a
  - 20 € od 20. 10. 2012 do 19. 11. 2012
- sa zastavuje.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.

III. Žalobca je vedľajšiemu účastníkovi povinný nahradiť trovy konania v sume 52,60 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

IV. Žalovanému sa proti žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným na tunajšom súde 28. 03. 2013 si žalobca proti žalovanému uplatnil právo na zaplatenie zmenkovej sumy vo výške 215,00 €, na zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 215 € od 25. 09. 2009 do 18. 08. 2010 čo predstavuje sumu 176,30 €, zo sumy 145 € od 19. 08. 2010 do 07. 09. 2011 čo predstavuje sumu 139,56 €, zo sumy 120 € od 08. 09. 2011 do 19. 07. 2012 čo predstavuje sumu 94,80 €, zo sumy 95 € od 20. 07. 2012 do 19. 08. 2012 čo predstavuje sumu 7,36 €, zo sumy 70 € od 20. 08. 2012 do 19. 09. 2012 čo predstavuje sumu 5,43 €, zo sumy 45 € od 20. 09. 2012 do 19. 10. 2012 čo predstavuje sumu 3,38 € a zo sumy 20 € od 20. 10. 2012 do 19. 11. 2012 čo predstavuje sumu 1,55 €, a 6% úrok zo zmenkovej sumy 215 € od 09. 12. 2009 do 18. 08. 2010 čo predstavuje sumu 8,97 €, zo sumy 145 € od 19. 08. 2010 do 07. 09. 2011 čo predstavuje sumu 9,20 €, zo sumy 120 € od 08. 09. 2011 do 19. 07. 2012 čo predstavuje sumu 6,25 €, zo sumy 95 € od 20. 07. 2012 do 19. 08. 2012 čo predstavuje sumu 0,48 €, zo sumy 70 € od 20. 08. 2012 do 19. 09. 2012 čo predstavuje sumu 0,36 €, zo sumy 45 € od 20. 09. 2012 do 19. 10. 2012 čo predstavuje sumu 0,22 € a

zo sumy 20 € od 20. 10. 2012 do 19. 11. 2012 čo predstavuje sumu 0,10 €, zmenkovú odmenu vo výške 1/3% zmenkovej sumy, teda 0,72 € a náhradu trov konania.

2. V žalobe žalobca uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 02. 04. 2009 na zmenkovú sumu 215 € pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25% denne od 25. 09. 2009. Indosovaná zmenka je vistazmenkou, opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená 02. 04. 2009 na sumu 215 €, čo je dátum vystavenia, pričom do jej textu bol poňatý záväzok žalovaného zaplatiť túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25% denným úrokom od 25. 09. 2009. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ zaplatil 270 € pričom na zmenkovú sumu uhradil 215 € a na úroky uhradil 55 €. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“ indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

3. Žalobca podal návrh na vzorovom tlačive „A“ návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4. ods.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) 861/2007/ES, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Ako písomné dôkazy na podporu svojej pohľadávky žalobca uviedol a predložil originál zmenky, výpis z obchodného registra žalobcu a plnomocenstvo jeho právneho zástupcu vrátane osvedčenia ne registráciu na daň z pridanej hodnoty. Súčasne uviedol, že nechce, aby sa nariadilo pojednávanie.

4. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca je zahraničnou právnickou osobou, právomoc súdu SR v tejto veci je daná s poukazom na článok 2 bod 1 Nariadenia Rady (ES) č.44/2001 a keďže sa jedná o cezhraničné konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, príslušnosť Okresného súdu Martin je daná podľa článku 11. Preambuly, článku 4 bod 1 a článku 25 bod 1 písmeno a/ Nariadenia č.861/2007/ES, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, pretože Slovenská republika ako zmluvná strana Nariadenia č.861/2007/ES Komisia oznámila, že príslušnými súdmi na vydanie rozsudkov v Európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu budú v Slovenskej republike okresné sudy, pričom žalobca si príslušnosť Okresného súdu Martin vybral podľa bydliska žalovaného.

5. Dňa 19. 08. 2014 Okresný súd Martin v zmysle článku 5 odsek 2 a 3 Nariadenia 861/2007/ES doručoval žalovanému kópiu tlačiva (návrhu) na uplatnenie pohľadávky spolu s vyplneným „C“ tlačivom na odpoveď. Žalovaný prevzal toto tlačivo do vlastných rúk dňa 02. 09. 2014 a dňa 24. 09. 2014 doručil vyplnené tlačivo na odpoveď na Okresný súd Martin, z ktorého vyplynulo, že pohľadávku žalobcu neuznáva, pretože JUDr. Rudolf Krutý, súdny exekútor, už vymáha pohľadávku žalobou uplatnenou od neho pre obchodnú spoločnosť POHOTOVOSŤ v rámci exekúcie vedenej pod sp. zn. Ex 14032/09 a na dôkaz tejto skutočnosti žiadal pripojiť predmetný exekučný spis. Súčasne žiadal, aby sa vo veci nariadilo pojednávanie.

6. Po nariadení pojednávania žalobca súdu zaslal ešte svoje vyjadrenie zo dňa 25. 11. 2014, tým súčasne ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní.

7. V tomto podaní žalobca predovšetkým poukázal na nesprávny procesný postup súdu, vzhľadom na skutočnosť, že žalobca inicioval konanie v súlade s článkom 4 Nariadenia č. 861/2007 a podľa názoru žalobcu neboli splnené podmienky pre nariadenie ústneho pojednávania v zmysle predmetného nariadenia. Žalobca tvrdil, že nemá vedomosť o tom, že by žalovaná popierala uplatnenú pohľadávku a súčasne poukázal na právnu argumentáciu v uznesení Krajského súdu Prešov sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 5.9.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci žalobcu, a kde Krajský súd Prešov v súvislosti s ustanovením § 17 Zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Zb. uviedol, že pokiaľ námietka zo strany žalovaného dlžníka nie je vznesená a preukázaná, neexistuje dôvod na základe, ktorého by súd mohol opodstatnene vykonať dokazovanie týkajúce sa obsahu kauzálnej zmluvy predchádzajúcej vystaveniu zmenky. Tvrdenie takýchto námietok ale aj dôkazné bremeno na ich preukázanie je na žalovanom vystaviteľovi zmenky. Ďalej poukázal tiež na argumentáciu, že abstraktnosť záväzku zo zmenky má za následok, že zákon neviaže vznik zmenkových nárokov na žiadne iné okolnosti, než na splnenie formalít, ktoré predpisuje. Jedná sa teda o záväzok platobný, ktorý nie je viazaný na iné vzťahy a teda ani na hospodárske dôvody jej vzniku. Nespornosť záväzku zo zmenky je daná tým, že majiteľ zmenky nemusí pri predkladaní zmenky na zaplatenie ani neskôr pri jej vymáhaní preukazovať nič iného, než že je vlastníkom zmenky. Je výlučne na dlžníkovi zo zmenky, aby tento v rámci prípadného súdneho konania vzniesol svoje námietky a tieto v súdnom

konaní aj preukázal, pokiaľ podanie týchto námietok nevyklučuje § 17 Zákona zmenkového a šekového. V prípade vystavenia zabezpečovacej zmenky existujú vedľa seba dva záväzky a to jedna pôvodný všeobecnoprávnej povahy a popri ňom záväzok zmenkový. Aj zabezpečovacia zmenka má abstraktnú a nespornú povahu. Zásada abstraktnosti zmenkových záväzkov sa zvyšuje v prípade, keď remitent ako prvý majiteľ zmenky indosamentom (rubopisom) prevedie zmenku na nového majiteľa indosatára. Tento získava všetky práva zo zmenky, a to nie ako právny nástupca predchádzajúceho majiteľa, ale ako celkom originálny nadobúdateľ týchto práv. V dôsledku toho priamy zmenkový dlžník môže voči takémuto poslednému majiteľovi zmenky robiť len také námietky, ktoré sa zakladajú na ich vlastných vzťahoch, okrem prípadu, keď majiteľ pri nadobúdaní zmenky jedná vedome na škodu dlžníka. Len v prípade, že zmenkový dlžník takúto námietku vznesie a preukáže, má následne možnosť na svoju obranu vzniesť aj kauzálne námietky vyplývajúce z jeho vzťahu k remitentovi, či k iným skorším majiteľom zmenky. Žalobca tvrdil, že dokazovanie na preukázanie dôvodnosti takýchto kauzálnych námietok je možné vykonať výlučne za predpokladu, že žalovaný v lehote 30 dní po doručení tlačiva a návrhu na uplatnenie pohľadávky, ako aj tlačiva na odpoveď sa vyjadrí k podanému návrhu, tak, že vyplní časť II. vzorového tlačiva C a pripojí všetky príslušné podporné doklady. Ak tak neurobí vzhľadom na ustanovenie článku 7 ods. 3 Nariadenia, v prípade pasivity žalovaného je súd povinný vydať rozsudok vo veci. Žalobca súčasne poukázal na podobné uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci žalobcu a potvrdzuje tieto závery žalobcu. Opäť poukázal na argumentáciu uvedenú v tomto uznesení vyplývajúcu z ustanovenia § 17 Zákona zmenkového a šekového a tvrdení Krajského súdu, že podľa Zákona zmenkového a šekového súd v danom prípade bol oprávnený skúmať len to, či zmenka obsahuje všetky náležitosti, ktoré sa musia pre jej platnosť zo zákona povinne do nej uviesť, nie však podmienky jej vystavenia ani jej neprípustnosť.

8. Na pojednávaní dňa 26. 11. 2014 súd vypočul žalovaného a oboznámil sa s listinami, ktoré žalovaný predložil súdu k nahliadnutiu.

9. Na pojednávaní žalovaný neuznával nárok žalobcu, uviedol, že on už mal zamietnutých viacero exekúcií, ktoré viedol exekútor JUDr. Rudolf Krutý voči nemu, vymáhajúc pohľadávky obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ. Súdu predložil uznesenia Okresného súdu Martin sp. zn. 23Er/1044/2010 z 20. 09. 2010 a potvrdzujúce uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoE/104/2010 zo dňa 14. 12. 2010, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorá sa týkala rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej rozhodcovskej a.s. so sídlom v Bratislave, sp. zn. Sr 00217/10 zo dňa 05. 03. 2010, ktorým rozhodcovský súd priznal obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o. so sídlom v Bratislave, plnenie z úverovej zmluvy č. 5022825, čo je číslo zmluvy rovnaké, ako je uvedené na zmenke, ktorú žalobca pripojil do súdneho spisu.

10. Keďže súd nemal pripojený spomínaný spis Okresného súdu Martin sp. zn. 23Er/1044/2010, vzhľadom na číslo exekučného spisu uvedeného v žalobnej odpovedi žalovaného, pojednávanie za účelom doplnenia dokazovania oboznámením sa s týmto exekučným spisom odročil.

11. Žalovaný však vo svojej výpovedi uviedol, že zmluvu, s uzavretím ktorej súvisela zmenka žalobcom pripojená do súdneho spisu a uvádzaná v žalobe, uzavrel v čase keď už mal 60 rokov a sumu, ktorú si zobral od obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ potreboval na nákup uhlia. Nemal totiž na živobytie, určite si nezobral pôžičku na výkon povolania, nakoľko v 59 rokoch odišiel do dôchodku a v čase uzavretia zmluvy bol už dôchodcom.

12. Dňa 18. 11. 2014 oznámil svoj vstup do konania vedľajší účastník uvedený v záhlaví tohto rozsudku. Ten sa vo veci vyjadril podaním zo dňa 23. 12. 2014, ktorým navrhol žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Vo svojom vyjadrení vedľajší účastník uviedol, že žalobca, ako terajší majiteľ zmenky, pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka a bol si vedomý, že nadobúda zmenku od spoločnosti, ktorá poskytuje pôžičky a úvery spotrebiteľom a zároveň i to, že pôvodný majiteľ zmenky nemôže zmenku uplatniť, keďže by tým porušil zákon a zmenkový nárok by mu súd v konaní nepriznal. Tomuto záveru nasvedčujú tie skutočnosti, že v dolnom rámečku zmenky je číslo zmluvy, čo zakladá minimálne pochybnosti o dobrej viere nadobúdateľa zmenky pri jej rubopisovaní, keďže si musel byť vedomý, že zmenka vznikla zo spotrebiteľskej zmluvy a pôvodný zmenkový veriteľ je známy na Slovensku svojimi spotrebiteľskými aktivitami. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, ktoré sa vzťahu aj na nového majiteľa zmenky. Poukázal na náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a na skutočnosť, že spotrebiteľovi sa musí poskytnúť

ochrana pred neprijateľnými podmienkami aj v prípade, ak sa uplatňuje právo zo zmenky. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá so žalovaným nemá náležitosti vyžadované zákonom, a navyše umožňuje vymáhať zmenkový úrok 0,25 % denne, čo je 91,25 % ročne. Tento zmenkový úrok je v rozpore so zásadou dobrých mravov, čo spôsobuje jeho neplatnosť v zmysle § 39 Obč. zák. v spojení s ust. § 3 ods. 1 Obč. zák.. Dohoda o vyplňovacom práve zmenky uvedená vo Všeobecných úverových podmienka formulárovej zmluvy, nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy, je podľa názoru vedľajšieho účastníka neprijateľnou zmluvnou podmienkou a preto je táto dohoda ale aj samotná zmenka neplatná, pre obchádzanie zákona. Výška zmenkovej sumy porušuje zákonné podmienky podľa § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a aj v tomto smere je v rozpore so zákonom. Súčasne si vedľajší účastník uplatnil nárok na náhradu trov konania.

13. Žalovaný listom z 19. 02. 2015 súdu oznámil, že so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane súhlasí.

14. Naopak žalobca listom z 24. 02. 2015 namietol vstup vedľajšieho účastníka do konania s poukazom na charakter konania, ktoré je vedené podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. ES 861/2007 na skutočnosť, že podľa jeho názoru nejde o vzťah spotrebiteľky, aj pre prípad, že by žalovaný so vstupom vedľajšieho účastníka súhlasil, pretože žalobca ako nadobúdateľ zmenky so žalovaným ako vystaviteľom zmenky je v právnom vzťahu, ktorého úprava je obsiahnutá v zákone č. 191/1950 Sb., teda v Zákone zmenkovom a šekovom, ktorý neumožňuje prihliadnúť na kauzálny vzťah medzi indosantom a majiteľom zmenky. V súvislosti s touto skutočnosťou poukázal na mnohé rozsudky súdov Českej republiky a Slovenskej republiky.

15. Po vyjadrení vedľajšieho účastníka k námietke žalobcu podaním z 25. 02. 2015 Okresný súd Martin uznesením sp. zn. 5C/200/2014 zo dňa 08. 06. 2015 námietku neprípustnosti vedľajšieho účasti urobenu žalobcom zamietol a vstup vedľajšieho účastníka do konania pripustil. V tejto súvislosti súd po podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie predmetného uznesenia, ktoré bolo doručené všetkým účastníkom.

16. Proti uzneseniu súdu podal odvolanie žalobca, avšak Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 10Co/568/2015 uznesenie Okresného súdu Martin potvrdil a účastníkov, vrátane vedľajšieho účastníka, náhradu odvolacieho konania nepriznal.

17. Ešte pred tým, než vo veci rozhodol krajský súd žalobca zaslal súdu podania zo dňa 18. 12. 2015, ktoré na súd došlo 28. 12. 2015 a ktorým oznámil súdu, že vo všetkých konaniach, ktoré vedie na Okresnom súde Martin, a boli začaté na základe návrhu na začatie konania podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES 861/2007), ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, a v ktorých si žalobca uplatňuje pohľadávky zo zmenky, ktorá bola indosovaná obchodnou spoločnosťou POHOTOVOSTĚ s.r.o. berie žalobu späť v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne tak, kde pôvodne požadoval 0,25 % denne, čím nárok zo zmenkového úroku v týchto konaniach uplatňuje len vo výške 0,06 % denne. Ostatné časti návrhu a petitu žalobca ponecháva bez zmeny.

18. Potom, čo po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline bol s končenou platnosťou ustálený okruh účastníkov súd nariadil vo veci ďalšie pojednávanie na deň 22. 06. 2016.

19. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní opätovne ospravedlnil listom z 21. 06. 2016 a poukázal na svoju prechádzajúcu argumentáciu v jeho podaniach už predtým zasielaných súdu.

20. Právny zástupca vedľajšieho účastníka sa pojednávania nezúčastnil napriek skutočnosti, že bol vo veci riadne a včas predvolaný, a preto súd vykonal pojednávanie len v prítomnosti žalovaného, ktorý zotrval na svojich predchádzajúcich stanoviskách.

21. Na tomto pojednávaní súd prečítal obsah spisu a oboznámil sa s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 23Er/1044/2010.

22. Takto vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav veci:

23. Z originálu zmenky, ktorej fotokópia je pripojená aj v súdnom spise súd zistil, že zmenka bola vystavená v Martine dňa 02. 04. 2009 žalovaným s tým, že „zaplatím na túto zmenku pri predložení na rad : Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, Oddiel: Sro, vložka číslo 23636/B, zmenkovú sumu 174 € (jednostosedemdesiatštyri eur) a zmenkový úrok 0,25% denne od 25. 09. 2009, pričom zmenka bola vystavená s doložkou „bez protestu“ a „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Zmenka obsahuje zmenkovú sumu 174 € a dátum začiatku úročenia 25. 09. 2009, pričom na jej okraji je uvedený aj údaj - číslo zmluvy 5022825. Je opatrená menom a priezviskom, ako aj adresou a rodným číslom vystaviteľa a ako bolo nepochybne zistené vlastnoručným podpisom vystaviteľa, teda žalovaného. Na rube zmenky sa nachádza zápis „Namiesto nás na rad CD Consulting s.r.o., K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha, Česká republika, IČO: 264 29 705, podpis POHOTOVOŠŤ s.r.o. Jaroslav Fuchs, konateľ“.

24. Na výzvu súdu odpovedala obchodná spoločnosť POHOTOVOŠŤ s.r.o. so sídlom v Bratislave listom z 04. 12. 2014, ku ktorému pripojila aj zmluvu o úvere č. 5022825, teda uzavretú medzi obchodnou spoločnosťou POHOTOVOŠŤ so sídlom v Bratislave ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 02. 04. 2009. Obchodná spoločnosť POHOTOVOŠŤ oznámila súdu, že na plnenie tejto úverovej zmluvy žalovaný doposiaľ, teda ku dňu spísania listu, teda k 04. 12. 2014 uhradil sumu 461 €.

25. Zo zmluvy o úvere č. 5022825 uzavretej dňa 02. 04. 2009 súd zistil, že touto úverovou zmluvou obchodná spoločnosť POHOTOVOŠŤ s.r.o. so sídlom v Bratislave IČO: 35 807 598 ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom sa dohodla na poskytnutí úveru v sume 150 € a dlžník, čiže žalovaný sa zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 96 €, teda celkovo sa zaviazal zaplatiť veriteľovi sumu 246 € v 6 mesačných splátkach po 41 €, počnúc dňom 20. 04. 2009. Súčasťou zmluvy mali byť všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré ale doložené neboli a zmluva mala byť poskytnutá žalovanému na výkon jeho povolenia. Zmluva neobsahovala údaj od RPMN ani o priemernej RPMN, ani o výške úrokovej sadzby.

26. Z rozhodovacej činnosti v iných podobných sporoch je súdu známe, že súčasťou takýchto formulárových zmlúv na rubovej strane boli aj všeobecné obchodné podmienky veriteľa, ktoré obsahovali dohodu o vyplnení zmenky ale aj rozhodcovskú doložku v predtlačenom formulári. V tomto prípade však tieto všeobecné obchodné podmienky veriteľa do spisu pripojené neboli.

27. Súd sa však oboznámil aj s podstatným obsahom Okresného súdu Martin sp. zn. 23Er/1044/2010, z ktorého zistil, že súčasťou tohto spisu a exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. Sr 00217/10 zo dňa 05. 03. 2010, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave, Karloveské rameno 8. Podľa tohto rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný v rozhodcovskom konaní proti žalovanému, bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi sumu 174 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 174 € od 25. 09. 2009 do zaplataenia a zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 174 € od 06. 12. 2009 do zaplataenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 107,24 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia tohto rozhodcovského rozsudku súd zistil, že plnenie proti žalovanému bolo priznané na základe zmenky vystavenej žalovaným dňa 02. 04. 2009, ktorá bola vo fotokópii neskôr pripojená aj do spomínaného exekučného spisu ako súčasť spisu rozhodcovského súdu spolu s fotokópiou príslušnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorej obsah súd uvádza vyššie. Tento rozsudok podľa doložky právoplatnosti nadobudol právoplatnosť 22. 03. 2010, vykonateľnosť 25. 03. 2010.

28. Dňa 25. 06. 2010 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý požiadal Okresný súd Martin vo veci oprávneného, teda obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ s.r.o. so sídlom v Bratislave proti žalovanému o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a totiž na vymôženie sumy 174 € s príslušenstvom. Následne po vykonanom dokazovaní Okresný súd Martin uznesením sp. zn. 23Er/1044/2010 zo dňa 20. 09. 2010, a ktoré nadobudlo právoplatnosť 11. 01. 2011, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia predmetného uznesenia je zrejmé, že Okresný súd Martin vychádzal z ustanovení § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a z ust. § 45 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní a dospel k záveru, že exekučný titul, teda rozhodcovský rozsudok je nepreskúmateľný a neumožňuje preskúmať, či rozhodcovským rozsudkom nebolo oprávnenému priznané plnenie právom nedovolené, alebo ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi.

29. Súd rozhodol spor účastníkov v čase, keď už bolo známe spoločné stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. 10. 2015 prijaté v súvislosti s inými obdobnými spormi, ktoré žalobca viedol na takmer všetkých súdoch na území Slovenskej republiky. Podľa tohto stanoviska, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou, či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento (súd) ex offio povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom, ktorý je na strane žalovaného je možné preskúmať a podľa okolností prípadu, posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok, ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu, takýto exces dosahuje.

30. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že obchodná spoločnosť Pohotovosť s. r. o., so sídlom v Bratislave dňa 7.4.2009 uzavrela so žalovanou úverovú zmluvu na základe ktorej žalovanej poskytla klasický spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahovali ustanovenia vtedy platného zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z.. Ani skutočnosť, že pri vyplnení úverovej zmluvy bolo pracovníkom veriteľa obchodnej spoločnosti Pohotovosť doplnené do klasickej formulárovej zmluvy, že zmluva je poskytovaná žalovanému za účelom výkonu povolania, neznamená že by poskytnutý úver nespadal pod právnu úpravu vyššie uvedeného zákona, keďže žalovaný bol klasickým spotrebiteľom, bol dôchodcom. Bolo teda zrejme veriteľovi, že úver je poskytovaný žalovanému ako spotrebiteľovi, teda fyzickej osobe na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Uvedením účelu poskytnutia úveru na výkon povolania sa veriteľ, obchodná spoločnosť Pohotovosť s. r. o., so sídlom v Bratislave snažila obísť právny režim Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z.. Preto podľa presvedčenia súdu nároky veriteľa vo vzťahu k žalovanému, ako spotrebiteľovi, je nutné posudzovať ako nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Obligátornou náležitosťou takéhoto úveru je potom v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. j/ ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tiež podľa § 4 ods. 2 písm. k/ priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnená podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; a ďalšie náležitosti, ktoré zmluva požadovala.

31. V zmysle § 4 ods. 3 citovaného zákona, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

32. Z vykonaného dokazovania, ktoré súd urobil ale aj z vyjadrenia žalovaného bolo pre súd nesporné, že zmenka bola vystavená žalovaným dňa 02. 04. 2009 ako zmenka, ktorá zabezpečovala práva veriteľa, teda obchodnej spoločnosti Pohotovosť s.r.o. z úverovej zmluvy č. 5022825 uzavretej 02. 04. 2009. Aj keď zo znenia úverovej zmluvy malo vyplynúť, že poskytnutý úver žalovaný prevzal na výkon svojho povolania z jeho výpovede vyplynulo, že v čase uzavretia zmluvy bol už na dôchodku a súčasne žalovaný uviedol, že úver si bral na nákup tovaru, ktorý využil pre svoju osobnú spotrebu. Podľa presvedčenia súdu takto žalovaný s obchodnou spoločnosťou Pohotovosť uzavrel úverovú zmluvu, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý klasický spotrebiteľský úver, na ktorú sa vzťahovali ustanovenia vtedy platného Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. a táto skutočnosť musela byť známa aj veriteľovi, že úver je poskytovaný žalovanému ako spotrebiteľovi, a uvedením účelu poskytnutia úveru na výkon povolania sa veriteľ, čiže obchodná spoločnosť Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave, snažila obísť právny režim zákona o spotrebiteľských úveroch.

33. Nároky veriteľa vo vzťahu k žalovanému ako k spotrebiteľovi, a teda aj právnu možnosť zabezpečenia týchto nárokov z úverovej zmluvy formou zmenky bolo preto nutné posudzovať v zmysle režimu Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z.. Nároky veriteľa vo vzťahu k žalovanému boli nárokmi dodávateľa vo vzťahu k spotrebiteľovi.

34. Jednou z obligatórnych náležitostí spotrebiteľského úveru je potom v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. j/ vtedy platného Zákona o spotrebiteľských úveroch, ročná percentuálna miera nákladov a celkové

náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Náležitou zmluvy je v zmysle § 4 ods. 2 písm. k/ aj priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnená podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok. Ak v zmysle § 4 ods. 3 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahovala, poskytnutý úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov.

35. Podľa § 4 ods. 6 citovaného zákona v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva, vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou, veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí, aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

36. Keďže súd posúdil predmetnú úverovú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere skutočnosť, že zmluva neuvádzala ročnú percentuálnu mieru nákladov, spôsobovala, že poskytnutý úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, z čoho vyplynulo, že veriteľovi, teda obchodnej spoločnosti Pohotovosť, ktorá bola remitentom zmenky, vznikol z úverovej zmluvy zmluvný nárok na vrátenie úveru v sume 150 €, teda len úverovej istiny, ktorú žalovanému poskytla a ako potom vyplynulo z odpovede tejto obchodnej spoločnosti na dožiadanie súdu, žalovaný tejto obchodnej spoločnosti na úhradu nárokov zo zmluvy celkovo zaplatil sumu 461 €. Z toho je zrejmé, že obchodnej spoločnosti Pohotovosť s.r.o., ktorá bola indosantom predmetnej zmenky, žalovaný úver, ktorý bol zabezpečený práve predmetnou zmenkou, vysoko preplatil.

37. Navyše zmenková suma, ktorá bola uvedená na zmenke, ktorú predložil žalobca bola v sume 174 €, pričom žalobca tvrdil, že mala byť vystavená na zmenkovú sumu 215 €. Zmenkovú sumu však už žalobca žalobou neuplatňoval, uplatňoval pôvodne ale zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v priebehu konania tak, ako súd konštatoval vyššie, následne obmedzil.

38. Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu potom, čo čiastočne zastavil konanie o nároku žalobcu na zmenkový úrok, ktorý bol v zmenke dohodnutý, na základe späťvzatia žaloby, že žaloba dôvodná nie je, a to ani len sčasti.

39. Súd je toho názoru, že dňa 25. 09. 2009, keď remitent, teda obchodná spoločnosť Pohotovosť, vyplnil bianko zmenku vystavenú žalovaným dňa 02. 04. 2009 mohla vzhľadom na to, čo je vyššie uvedené, vyplniť len zmenkovú sumu zodpovedajúcu dlhovanej istine poskytnutého úveru bez poplatkov a úrokov, teda maximálne vo výške 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, vzhľadom na ust. § 4 ods. 6 citovaného zákona. Je zrejmé, že tak remitent zmenky neurobil, vyplnil sumu vyššiu než 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru.

40. Zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý bol požadovaný od 25. 09. 2009 súd považoval za odporujúci dobrým mravom a dohodu o ňom v zmenke za neplatnú, vzhľadom na ust. § 3 Obč. zák. v spojení s ust. § 39 Obč. zák.. Napriek tomu, že žalobca tento zmenkový úrok obmedzil na sadzbu 0,06 % denne súd dospel k presvedčeniu, že vzhľadom na absolútnu neplatnosť dohody o zmenkovom úroku pre rozpor s dobrými mravmi, a teda neplatnosť v zmysle § 39 Obč. zák., nie je možné požadovať ani len časť takto neplatne dohodnutého úroku (keďže dohoda o zmenkovom úroku je neplatná, nie je možné aby majiteľ zmenky v zmysle § 48 ods. 1 bod 1 zák. č. 190/1950 Sb. teda Zákona zmenkového a šekového, požadoval zmenkové úroky, a to vzhľadom na skutočnosť, že platne dojednané neboli).

41. V zmysle § 48 ods. 1 bod 2 citovaného Zákona zmenkového a šekového, mohol majiteľ zmenky žiadať aj šesťpercentné zákonné úroky odo dňa zročnosti zmenky, ktoré navyše v petite žaloby aj vyčíslil a celkovo mali predstavovať sumu 25,58 €, tie však žiadal bez sumy 55 €, ktoré už žalovaný na úroky zaplatil. Je však zrejmé, že žalovaný zaplatil vyššiu zmenkovú sumu (než bola suma, ktorú mohol indosant požadovať - mal zaplatiť 215 € na úhradu zmenkovej sumy), hoci veriteľ - indosant mohol požadovať len istinu úveru, resp. 30 % z istiny 150 € a na zákonné úroky zaplatil sumu 55 €, navyše

celkovo zaplatil indosantovi sumu 461 €, čo vyplynulo z výpovede obchodnej spoločnosti Pohotovosť, teda zaplatil viac ako indosant voči žalovanému a následne aj žalobca ako indosatár predmetnej zmenky mohol požadovať.

42. Za takýchto okolností dospel súd k presvedčeniu, že žalobca, vzhľadom na vyššie uvedené nemôže uplatňovať nároky zo zmenky, ktorú predložil súdu spolu so svojou žalobou, nakoľko tieto nároky boli žalovaným dávno uspokojené vo vzťahu k prvému majiteľovi zmenky.

43. Súd preto žalobu žalobcu, po čiastočnom zastavení konania podľa § 96 ods. 1 O. s. p. účinného do 30. 06. 2016, ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

44. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. účinného do 30. 06. 2016. Žalovaný bol v konaní proti žalobcovi plne úspešný, avšak proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania neuplatnil a preto súd rozhodol tak, že úspešnému žalovanému sa proti neúspešnému žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

45. Vedľajší účastník vyčíslil trovy konania, ktoré požadoval priznať len v podaní zo dňa 23. 12. 2014, ktorým sa prvýkrát vyjadril k žalobe, a to v sume 52,60 €. Trovy vedľajšieho účastníka sú tvorené trovami jeho právneho zastúpenia, ktoré boli vyčíslené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Trovy právneho zastúpenia sú tvorené odmenou právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za dva úkony právnej služby po 18,26 €, režijným paušálom za dva úkony právnej služby po 8,04 € (prevzatie a príprava zastúpenia, a spísanie vyjadrenia k žalobe zo dňa 23. 12. 2014).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Podľa čl. 15 ods.1 Nariadenia (ES) č.861/2007 je rozsudok vykonateľný bez ohľadu na akýkoľvek možný opravný prostriedok.